

ABSOLUTIZEM V FRANCIJI

ABSOLUTIZEM --> je oblika vladavine, kjer vladar vlada sam, brez posvetovanja ljudstva in ima neomejeno oblast. S tem so vzpostavili centralizacijo oblasti, ki je temeljila na plačanem uradništvu, vojski in državni veri (katoliška vera). Zaveznike so imeli tudi v meščanstvu, absolutistični vladarji so istočasno izvajali tudi agresivno zunanjo politiko, ker so si s temu zaželeli zagotoviti prevlado v Evropi in v kolonijah. Zato so tudi vojaško pomagali stranem, ki so bile nasprotnice absolutizma (Francija pomaga upornikom v Ameriški državljanski vojni). Absolutizem se je najprej razvil v Španiji, najbolj pa se je razvil v Franciji, ki je postala zgled absolutistične države.

MERKANTILIZEM --> pomeni gospodarsko politiko absolutizma, kjer gospodarstvo vodi in usmerja država, gospodarske potrebe so torej naravnane na državne potrebe (vojska, uradništvo, za razkošje na dvoru). Cilj merkantilizma je bil popolna izkoriščenost naravnih virov, moč države se je določala na podlagi zlata in srebra (čas po geografskih odkritjih). Merkantilizem izhaja iz besede MERKATOR, kar pomeni trgovec, glavna gospodarska panoga je torej trgovina. Država je z merkantilistično politiko spodbujala razvoj trgovine in pri tem izvajala naslednje ukrepe:

- gradili so ceste, prekope, podpirali so razvoj manufaktur, absolutistični vladarji so spodbujali razvoj znanosti, predvsem tistih, kjer so teoretična znanja lahko prenesli v prakso.
- država je tudi določala cene izdelkom in mezdam, vladarji pa so gospodarsko moč krepili s pomorsko mornarico, ki je bila potrebna za osvajanje kolonij.

Kot zgled absolutistične države je veljala Francija v 17. In 18. stol. Absolutizem je utrdil kardinal **RICHELIEV** v 17. stol. Bil je minister Ludvika 13. Prenehal je sklicevati generalne stanove, ti se zadnjič sestanejo leta 1614, odpravil pa je tudi posebni položaj hugenotov. Višek je absolutizem doživel v času Ludvika 14., ki je vladal v letih 1643-1715. Njegovo geslo je bilo : » **Država to sem jaz**«. Imel se je za božjega zastopnika na zemlji, za simbol svoje moči si je izbral simbol sonca, samega sebe pa je imenoval sončni kralj. Njegova desna roka pri vladanju je bil finančni minister **COLBERT**, ki je z merkantilističnimi ukrepi krepil razvoj gospodarstva. V času vladanja Ludvika 14. je Francija postala gospodarska, politična in vojaška velesila, v Evropski družbi pa se je uveljavila Francoska moda, način življenja in francoščina.

Kaj je omogočilo Franciji, da postane gospodarska velesila?

Kolonije v S Ameriki, ki so se razprostirale od Hudsonovega zaliva, do Mehškega zaliva. Kolonije so omogočile razvoj trgovine in manufaktur, merkantilistično usmerjen razvoj gospodarstva pa je omogočil razkošno dvorno življenje. Ludvik 14. Je dal zgraditi dvorec VERSAILLES, v katerega se je preselilo plemstvo, ki je na dvoru živel, se udeleževalo zabav in Ludviku 14. obljubilo zvestobo, v zameno za to pa jim je plačeval penzije, v Versailles pa jih je naselil zato, da jim je vzel moč.

Gospodarski razvoj se je zaustavil, ko je Ludvik 14. preklical nantski edikt. S tem se je iz Francije izselilo veliko hugenotov, ki so bili nosilci gospodarskega razvoja.

Zakaj je bila Francija v času Ludvika 14. vojaška in politična velesila?

Ugoden gospodarski razvoj je Franciji omogočil, da je postala vojaška in politična velesila z najbolj oboroženo vojsko. Z njo je hotel doseči prevlado v Evropi in v kolonijah. Vendar pa je doživel neuspeh, ker so se proti njemu obrnile vse Evropske velesile. Francija je najprej doživela poraz na Evropskem kontinentu v španski nasledstveni vojni, med letoma 1701 in 1713. Bistvo te vojne je bil boj za španski prestol med Habsburžani in Francijo. Ludvik 14. je želel priključiti Španijo in njena ozemlja Franciji. Po Ludvikovi smrti so Francozi izgubili ozemlje v S Ameriki. Tu so jih v 7-letni vojni premagali Angleži.

Kakšne so bile posledice absolutističnega vladanja in nenehnih vojn za Francijo?

Stalne vojne in razkošje kraljevega dvora so Francijo močno zadolžile. Leta 1789 (začetek francoske revolucije) je država doživela bankrot, saj so bile obveznosti do kreditov višje, kot dohodki od davkov. Tudi Ludvik 15. in Ludvik 16. nista mogla zaradi pritiska plemstva rešiti probleme v državi. Rešili bi lahko samo s finančno reformo, ki bi obdavčila tudi plemstvo in duhovništvo. Ker sta se oba sloje temu upirala, je prišlo v državi do velikega nezadovoljstva. Najbolj nezadovoljna je bila boržuazija (bogato meščanstvo), ki je bila po premoženju najbogatejša, ni pa imela političnih pravic. Nezadovoljni so bili tudi kmetje, številna mestna revščina, nezadovoljstvo širili ljudska množica, in finančna kriza je pripeljala Francijo leta 1789 do revolucije.